

"Äktenskapets gudomliga värde"

Mitt i festglädjen i Kana, är det bara Maria som lägger märke till att det fattas vin ... En människa kan upptäcka även de minsta tjänster som går att utföra om hon, i likhet med Maria, lever hängivet uppslukad av sin nästas behov, för Gud. (Plogfåran, nr. 631)

13 december

Makarnas rena och klara kärlek är en helig verklighet som jag som präst välsignar med mina båda händer.

Den kristna traditionen har ofta hävdat att Jesu närvaro vid bröllopet i Kana är en bekräftelse på äktenskapets gudomliga värde: *Vår Frälsare gick till det bröllopet – skriver Kyrillos av Alexandria – för att helga människolivets ursprung.*

Äktenskapet är ett sakrament som gör två kroppar till ett enda kött. I teologin fastslås med ett kraftfullt uttryck att sakramentets materia utgörs av parternas egna kroppar. Herren helgar och välsignar mannens kärlek till kvinnan och kvinnans till mannen. Han har velat att inte bara deras själar, utan även deras kroppar skall förenas. Ingen kristen, vare sig han är kallad till äktenskapet eller inte, kan därför förakta denna förening.

Skaparen har skänkt oss förståndet, likt en gnista av Guds förstånd som tillsammans med vår fria vilja, en annan av Guds gåvor, gör det möjligt

för oss att inhämta kunskap och att älska. Han har även givit våra kroppar förmågan att alstra liv och därigenom låtit oss ta del av sin skapande kraft. Gud har velat använda sig av den äktenskapliga kärleken för att sätta nya barn till världen och låta Kyrkan växa. Sexualiteten är därför inte någonting skamligt, utan en gudomlig gåva som är uppenbart avsedd att tjäna livet, kärleken, fruktsamheten. (När Kristus går förbi, nr. 24)
